

MANUSKRIPTER / MANUSCRIPTS

Vennerne fra Officersskolen (Eduard Schnedler-Sørensen, DK, 1913)
Nordisk Films Kompagni

Ns 988 (pdf: p. 2–13)

Det Danske Filminstitut / Danish Film Institute

DET DANSKE FILMINSTITUT
GOTHERSGADE 55
DK-1123 COPENHAGEN K

TEL +45 3374 3400
DFI@DFI.DK
DFI.DK

CVR-NR. 56-85-83-18
EAN-NR. 5798 00 794085

NS 988

GF

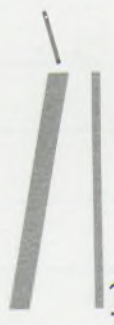
21h30 [Les Amis de l'école d'officiers]

(Venneme fra officersskolen)

d' d'Eduard Schnedler-Sorensen

(Danemark/1912/34' à 16i/s/int.néerlandais)

(= KREKSEDE KLINGER)

Personerne.1.Paa Officerskolen.

Kasernegaarden i Officerskolen, Officer eleverne staar opstillede til Parade. Chefen passerer Fronten, standser et Øjeblik udenfor Henry Fleron en smuk intelligent Yngling og klapper ham paa Skulderen idet han henvender nogle velvillige Ord til ham. Der bleses af Eleverne spredes over Gaarden.

2.To Venner.

De to Venner, Henry Fleron og Charles d'Estang, begge Officer elever, vandrer begge Arm i Arm ud i Officerskolens Have. De taler fortroligt sammen, Solen gaar ned og farver Himlen rød, Tusmørkestemning over Haven. Ved Søen standser de, Charles der er en stolt og noget lapsset ung Mand peger paa et Slot paa den anden Side Søen. Ser Du, det er mine Fædres Slot. Maa Naar du og jeg er blevne Officerer, skal vi holde Indtog deroppe. De gaar videre samtalende om deres Fremtidsplaner.

3.En Forseelse.

Charles sidder paa sit meget udstyrede Værelse paa Officersskolen. En Sergent træder ind og overbringer ham følgende Ordre, indskudt, Officer eleven Charles d'Estang skal uopholdelig melde sig hos Chefen i Anledning af en tjenslig Forseelse, til hvilken han anses for at være Ophavsmanden, Charles følger Sergenten til Chefens Værelse, hvor denne afkræver ham en Forklaring.

4.Venskabets Offer.

Netop som Charles skal gøre Rede for sit Forhold banker det paa Døren. Henry træder ind, gør stram Honnør og angiver sig som den skyldige. Chefen ser forbavsset ud, giver Henry en Reprimande og rækker Charles undskyldende sin Haand. Udenfor Chefens Dør takker Charles, noget skædesløst, Henry, fordi han har taget Skylden paa sig.

5.De nybakte Officerer.

Den sidste Dag paa Officerskolen, Eleverne staar opstillede i deres nye, flumkende Uniformer. Chefen overrækker dem deres Udnevnelse. Da Højtideligheden er forbi, ser man Henry og Charles beundre hinanden i deres nye Uniformer.

6.Livsvilkårens Kontraster

Der kører en prægtig Bil frem i Kasernegaarden. Det er Charles Fader, Generalen, der omfavner sin Søn og ønsker ham til Lykke. De andre Kammerater kommer til og Charles er Midtpunktet for alles Beundring. Henry staar alene og beklemt. Ingen tager Notits af ham, ingen henter ham. Stille vandrer han ud gennem Officerskolens Port. 7.

Jeg vil altid være din Ven.

Udenfor Porten passerer Henry og Charles og hans Fader i Bilen. Charles lader Bilen holde et Øjeblik og rækker sig ud og giver Henry Haanden. Stol paa mig siger han, jeg vil altid være din Ven. Bilen sætter sig atter i Bevægelse. Henry staar et Øjeblik stille, ser efter Bilen og ryster sørgmodigt paa Hovedet, som vilde han sige: Hvor længe husker du det Venskab.

Det fattige Hjem.

En rummelig Stue, der bærer Præg af fordums Rigdom med et noget militært Tilsnit. Paa en Væg et stort Billede af Henrys afdøde Fader i Oberstuniform. Moderen sidder ved Vinduet og broderer. Der er et alvorligt, men resigneret Udtryk over hendes Ansigt. 8.

En Moders Glæde.

Henry træder ind, iført sin flunkende ny Officeruniform. Han iler hurtigt hen til Moderen, der omfavner og kysser ham. Hendes Ansigt faar et lykkeligt forklaret Udtryk. Hun vender og drejer ham for rigtig at se hvor fin han er og et Øjeblik dvæler Moder og Søn foran Faderens Billede. Henry knuger sig ind til Moderen som gav hende et Løfte.

Det rige Hjem.

Hos General d'Estang paa Fortet. Charles modtages af hele Familien med Blomster og Lykenskninger. Man drikker et Glas Champagne og Generalen fører sin Søn hen til en Vaabenssamling i hvis Midte der findes et Skjold som bærer Indskriften: Den uplettede Ære er Livets Klenodie. Charles giver Faderen Haanden, men et Øjeblik senere gaar han afsted med Moderen og tigger hende paa almindelig Dandymanerer om nogle Løsepenge til Sold. Moderen ser mildt bebrejdende paa ham, men tager fra et gammelt Chatol nogle Pengesedler og giver ham.

En Fest for de nybagte Officerer.

Paa det gamle Fæstningsslot giver Officersforeningen Fest for de nybagte Officerer. Festen bivaanes af en Mængde højtstaaende Officerer med Damer. Et

3. Øjeblik koncentrerer hele Opmærksomheden sig mod Indgangen til den pragtfulde Festsal. Tjeneren har nemlig meldt Krigsministerens Ankomst. Ministeren, en høj statelig Herre træder ind, og han har sin unge Datter Blanche ved Armen. Samtidig med den stramme Honnør for Ministeren, dvæler de unge Officerers, ikke mindst Henrys og Charles Øjne, ved den unge og yndefulde Kvinde.

12.

Han vil gøre en god Karriere.

Efter Bordet er Dansen begyndt. Musikken sniger sig følsomt og melodisk ind i alle Sind. Charles d'Estant konverserer lidt forceret af den hede Vin, Blanche i et Hjørne af Salen. Krigsministeren og Generalen kommer gaaende Arm i Arm, ser de Unge og smiler forstaaende: Han vil gøre en god Karriere, siger Generalen til Ministeren, og det er tydeligt, at de to Herrer er enige om det ønskelige i en ægteskabelig Forbindelse.

13.

Hjerternes Brand.

Nu nærmer Henry sig Vennen og den unge Dame, Blanche faar et varmere Udtryk i sit Ansigt, medens Charles øjensynlig bekæmper den Uvilje der kommer op i ham.

14.

Paa Balkonen.

De følges nu alle tre ud paa Balkonen, der er forsynet med en Slags Ballustrade. Her oppe har man en glimrende Udsigt over Landskabet. Balkonen er stor og bred, og nogle af Gæsterne har anbragt sig i et andet Hjørne. Blanche tager sammen med sine to Beundrere Plads ved et lille Bord. Tjeneren serverer Champagne.

15.

Ungdom og Kaadhed.

De unge bliver ør og kaade af Vinen. Blanche henrives af Landskabets Skønhed og peger beundrende ud mod den smukke Natur. Charles er bleven mere og mere kurtiserende. Blanche, der stadig i højere Grad føler sig tiltrukket af Henry, hopper i et Anfald af overmodig Kaadhed op paa Balkonens Ballustrade og fortsætter med sin kvindelige Ynde at forvirre de to Bejlere. Pludselig gør hun en uforsigtig Bevægelse og styrter ud over Balkonen. Der lyder Skrig og alle kommer løbende til.

16.

Mellem Himmel og Jord.

Nedenfor Slottet befinder sig en bred dyg Fæstningsgrav eller Sø. Blanche er styrtet ud over Ballustraden, men en frempringende Afsats, Krog eller Lign, har grebet fat i hendes Klæder og hun hænger nu hjælpeløs svævende mellem

4. Himmel og Jord og klamrer sig med sine sidste Kræfter fast til det fremspringende Punkt. 17.

Red hende.

Bestyrtelsen oppe paa Balkonen og i Salen er bleven til Panik. Krigsministeren farer forvildet frem og tilbage. Red min Datter, skriger han. En haabløs Raadvildhed afspejler sig i alle Træk, der kommer et fegt Prag over de yngre Officerer i Sædelighed over Charles. Pludselig springer Henry frem.

18.

En Hallegærning.

Han skubber alle til Side og svinger sig resolut udover Balustraden. Man ser ham entre ned mod Glanshe som et Øjeblik synes at ville slippe sit Tag. Det lykkes ham ved Hjælp af sit Officerbælte at spænde hende fast saa at hun ikke falder ned. I Mellemtiden er Redningsfolkene blevne allarmede, der kastes Tovværk ud fra Balkonen. Henry løser Blanche, der er halvt afmægtig, binver Tovet om dem begge og de lader sig endelig f ire ned i Søen, hvor en Baad er roet frem for at modtage dem.

19.

Krydsede Klinger.

Blanche og hendes kække Redningsmand føres ind i Salen. Krigsministeren omfavner sin Datter og trykker begge Henrys Hænder. Blanche er udmattet og maa bringes til Ro, men først drikkes et Glas Champagne for Henrys Bedrift og Salen tømmes. De sidste som gaar ud er Henry og Charles. De to Rivaler bliver ligesom instinktmæssig staaende overfor hinanden. Deres Blik mødes og Charles Øjne luer af uforsonlig Had og Skinsyge. Henry vil række ham Haanden, men den modtages ikke, og de gaar begge ud.

20.

Krigsministerens Prisopgave.

Hos Henrys Moder. Henry kommer stormende ind svingende en Åks i Haanden. Moderen: Hvad er det? Charles spreder Avisen ud og viser hende. Krigsministeren har besluttet at udsette en Pris, for Opfindelsen af en Regulatormaskine ved hvilken de nye Kampekanoner automatisk kan bringes i Anvendelse mod Luftskibe. Henry triumferende: Jeg skal løse den Opgave. Moderen ryster tvivlende paa Hovedet, men klapper sin Søn paa Kinden som om hun vilde sige: Ungdommen er for tillidsfuld.

21.

Fattigdommens Tryk.

Det ringer. Moderen lukker op, det er Verten med Huslejerregningen. Der kommer et forpint Udtryk i Moderens Ansigt. Henry ser det og beder Verten vente.

5. Verten er uvillig, men gaar til Slut. Moderen sætter sig grædende paa en Stol, græd ikke Mor, siger Henry, du skal blive rige, jeg vil løse den store Op-gave.

22.

Henrys Fremtidsplaner.

Henry sidder i sit tarvelige udstyrede Værelse. I Midten et stort Bord med Kort, Planer og Tegninger samt en lille Model, hvis bemærkelsesværdigste Del er et stort Svinghjul. Henry sidder dybt optaget over sit Arbejde, da Døren aabner sig. Uden at høre Hovedet: hvad er det? Der er Blanche, der halvt undselig, halvt skælmisk bliver staaende ved Døren. Bagved skimtes Henrys Moder der lukker Døren efter hende. Henry løfter stadig ikke Hovedet, tror at det er Søsteren og siger adspredt: hvad vil du. Blanche smiler og gaar nærmere. Henry løfter Hovedet og ser maalløs paa Blanche. Saa springer han op og gør stram Honnør, men Blanche rækker ham sin dvælende Haand og i hendes Øjne kommer et Udtryk i hvilket man aner hendes Kærlighed. Hun sætter sig og Henry forklarer hende sin Opfindelse.

23.

I Kærlighedens Tegn.

Det er, som han vokser, medens han med Stolthed og flammende Iver gør Blanche delagtig i sine Fremtidsplaner. Hun henger ved hans Mund, hendes Øjne afraaler. Saa mødes deres Blik. Henry gør en Bevægelse, som om han vilde slutte hende i sine Arme. Men Blanche sænker sit Blik. Henry besinder sig. Blanche rækker ham tavende sin Haand og gaar. Henry sætter sig og sætter Hovedet i sine Hænder.

24.

Et ubehageligt Besøg.

I Krigsministerens Hjem. Ministeren sidder ved sit Arbejdsbord. En Tjener melder Charles. Charles træder ind og erklærer at han kommer for at anholde om Blanches Haand. Krigsministeren synes glad, trykker Charles Haand og lader Tjeneren kalde paa Blanche. Hun træder ind og forstaaer strax Hensigten med Charles Besøg. Hendes Ansigt antager et Udtryk af dyb Modvilje. Ministeren ser intet og meddeler sin Datter at Charles ønsker at blive hendes Mand. Charles gør en Bevægelse, som om han vilde træde nærmere mod hende, men hun viger tilbage og strækker afværgende sin Haand ud. Saa synker hun ned paa en Stol og sig til at græde. Krigsministeren staar forbevæst, han ser fra den ene den anden og trækker derefter paa Skulderen. Til Charles siger han: Lad hende have Tid til at betænke sig. Charles gør Honnør og gaar. I Forværelset

8. Ræder han Henry, der har en Mappe under Armen. Der kommer et hadefuldt Udtryk i hans Ansigt, uden at hilse gaar han forbi hende.

25.

De har gjort en stor Opfindelse.

Henry træder ind i Krigsministerens Værelse. Rolig og tillidsfuld siger han: Jeg har løst Problemet. Og han tager en Tegning ud af sin Mappe og forklarer den med faa Ord. Krigsministeren ryster først tvivlende paa Hovedet, undersøger Tegningen nærmere, synes derefter forbavsset, derefter overvældet. Han springer op og trykker begge Henrys Hænder. De har gjort en stor Opfindelse udbryder han. I det samme gaar Døren op. Blanche kommer. Hun vil trække sig tilbage da hun ser Henry. Men Krigsministeren vinker ad hende og med et Ansigt der udtrykker hans Beundring fortæller han, at Henry har løst den store Opgave. Blanche rødmer dybt, da hun rækker Henry sin Haand. Krigsministeren ser et Øjeblik paa dem, der kommer et forstaaende Udtryk i hans Ansigt og han smiler venligt.

26.

Under Maaneskræets Poesi.

Der er Havefest hos Krigsministeren. I den store Park er samlet et elegant Selskab. Henry er Genstand for stor Opmærksomhed. Charles følger ham med lurende Øjne. Han ser Henry nærme sig Blanche, og da de følges ad gennem en Sidealle følger han efter. De to gaar ved Maanelyset tæt ind til hinanden. De siger intet, men deres Ansigter udtrykker alt. De naa Bredden af en lille Sø, hvor der ligger to Baade. Henry foreslaar Blanche en Rotur og de gaar i Baaden. Henry roer ud paa Søen, Charles er nu naaet ned til Bredden, betænker sig et Øjeblik, stiger i den anden Baad og roer langsomt efter de andre.

27.

Skinsygen lurar.

Maanen spejler sig i Vandet. Alter tyst og stille. Henry og Blanche sidder tankefuldt i Baaden, der nu driver for Strømmen.

28.

Jeg elsker dig.

Da ser Charles, der ligger tæt ved skjult af Sivene at Henry tager Blanche i sine Arme, hun synker ind til ham og han trykker et Kys paa hendes Mund, idet han siger: Jeg elsker dig. Charles griber sig til Halsen, som om han skal kvaldes, saa kaster han sig ned i Baaden og hulker med Hænderne for Ansigtet.

29.

Hu er fattig, underskriv dette Dokument.

Udenfor Officerkasinoet. Man ser Charles spadsere frem og tilbage spejdende som om han venter nogen. Hans Ansigt er mørkt sammenbidt, men faar et lyk-

7. risik smilende Udtryk, da Henry kommer ned ad Trappen og viser sig i Gadedøren. Charles lader som om han vil gaa op, synes overrasket over at træffe Henry og rækker ham smilende sin Haand: Lad os være gode Venner som i gamle Dage, siger han. Henry er overrasket, men ryster glad bevæget hans Hand Charles tager ham under Armen og trækker ham med ind i en Cafe, hvor han bestiller Drikkevarer. B de har talt lidt sammen, forsøger Charles at faa

Henry til at sælge ham sin Opfindelse. Han skriver nogle Linier ned paa et Papir og rækker ham det med de Ord: Du er fattig, underskriv dette Dokument Henry Fleron erklærer herved, at Charles d'Estang er den egentlige Opfinder af den til Brug mod Luftskibe konstruerede Kanonregulator.

30. Gaa din Vej, Slyngel.

Henry ser forskende, derefter med rynkede Bryn paa Charles, pludselig springer han op, river Papiret fra Charles og sønderriver det. Gaa din Vej, Slyngel, raaber han. Charles er dødbleg, han forsøger at stamme nogle Ord frem. Henry vender ham Ryggen. Med en rasende Trussel styrter Charles ud af Døren.

31. Opfindelsen godkendes af Generalstabschefen.

Generalstabschefens Kontor En Del højtstaaende Officerer staar bøjede over et stort Bord paa hvilket ligger Kort og Planer. Paa Bordetsaar ogsaa Henrys Model med det store Svinghjul. Henry demonstrerer Opfindelsen. Officererne er begejstrede. Generalstabschefen trykker Henrys Haand, skriver nogle Linier paa et Stykke Papir, som han giver Henry. Generalstaben overdrager herved Løjtnant Henryn Fleron for Hærens Regning at bygge en Maskine efter det af ham opfundne Princip paa et af Søforterne. Henry takker og lykønskes af Officererne.

32. Krigsministeren inspicerer Arbejdet.

Paa Søfortet. En Chaloup lægger til. Om bord er Krigsministerens Datter og flere Officerer. Paa Fortet modtages de af Fortchefen, Charles Fader, Henry og flere Officerer, deriblandt Charles. Krigsministeren begiver sig ledsaget af sit Følge til det Sted paa Fortet, hvor Henrys Maskine er under Arbejde, man ser Arbejderne beskæftigede med Opfindelsen, det store Svinghjul er endnu ikke færdigt, man imponerer allerede xi ved sin Størrelse.

33. Kærlighed og Videnskab.

Medens Krigsministeren og de øvrige Tilstedeverende fjærner sig noget, ser

8. Han Henry og Blanche i fortrolig Samtale foran Maskinen. Han er Fyr og Flamme, idet han forklarer hende de tekniske Enkeltheder. Det er ejendommeligt at det ikke netop er disse Enkeltheder, men derimod Henrys Person, der optager hende. Han læner sig ind til hende, og Henry smiler og trykker et Kys paa hendes Mund. Pludselig kommer Charles tilsyn, der kommer et frygteligt Udtryk i hans Ansigt, men da han ser sig opdaget, smiler han spodsk.

34.

Afgang fra Fortet.

Krigsministeren tager Afsked og ledsaget af sin Datter og sit Følge stiger han atter ned i Chaluppen. Charles staar mellem Fortets Officerer, man ser Chaluppen fjærne sig, og da Charles er ene, knytter han Naven ud mod Skibet og udstøder en frygtelig Trudsel.

35.

En djævelsk Tanke.

Han synes at grunde dybt. I hans Ansigt afspejles hans Tanker, først afmægtig Forbitrelse, derefter gaar der et mørkt Glimt over hans Ansigt, som om han faar en Ide, som han til en Begyndelse selv reddes over, men efterhaanden sejrer denne Ide, og der kommer et djævelsk Udtryk i hans Ansigt.

36.

I Fortets Kassematte.

Han lister sig bort og stiger ned i den underjordiske Gang, der fører til Fortets Kassematte. Her er mørkt, men Charles oplyser Omgivelserne ved en elektriske Lommelampe. Han standses af en stor Dør, hvis Laas han sprænger ved at presse en Jærnatang mellem Laasen og Døren, man ser ind i et stort mørkt Rum.

37.

De undersøiske Miner.

Charles slukker sit Lys, der bliver mørkt paa Billedet. Det tænkes at Charles i Mellemtiden er listet ind i Kassematten og har lukket Døren efter sig. Han tænder paa sin elektriske Lommelampe, man ser nu den halvmørke Kassemat og Charles, der skintes som en mørk Skikkelse fra hvis Lampe et straalende kegleformet Lys falder paa en stor Plakat paa Væggen af følgende Indhold: De undersøiske Miner. Reglement. I Krigstilfælde bringes Minerne til at ekspedere ved at trykke paa de paa Bordet anbragte Kontakter, hvis Ledninger ud til de undersøiske Miner. Paa det paa Væggen anbragte Kort er angivet Minernes Beliggenhed, og igennem Camera Obscuraets Lys kan man paa samme Kort følge de fjendtlige Skydes Bevægelser. Misbrug straffes med Dødsstraf.

38.

Charles flytter nu Lyset, der langsomt glider henover det i Kassebænkens Midte anbragte Bord med Kontakterne. Derefter rettes Lyset mod et paa den modsatte Væg anbragtmægtigt Kort, der omtrent fylder hele Væggen og paa hvilket er spredt en Del røde Pletter, der angiver Minernes Beliggenhed. Charles sæbner for Camera obscuraet, og gennem dets Lys, der strømmer ind fra Loftet, kastes et Billede af Havnen og Fortets Omgivelser hen paa Kortets hvide Flade. Man ser forskellige Skibe glide afsted og ogsaa den Chalup i hvilken Krigsministeren og Blanche befinder sig.

39.

Hvis Minen nu springer?

Chaluppen glider langsomt hen mod en af de røde Pletter paa Kortet, Charles Ansigt, der belyses af Straalernes fra Loftet, antager et spændt og frygteligt Udtryk. Han læner sig over Bordet, og da Chaluppen er ved at glide hen over det røde Punkt paa Kortet, strækker han sin Haand ud for at trykke paa Kontakten.

40.

Hvad gør du her?

I det afgørende Øjeblik kommer Henry tilsyne i Døren. Med Usarsbet: hvad gør du her? styrter han sig over Charles. De brydes og Charles kaster sig bagover, saaledes at hans Legeme berører Bordpladen.

41.

En skøbnsvanger Katastrofe.

Derved kommer han til at berøre Kontakten, og paa Kortet ser man nu en frygtelig Exposition, en mægtig Vandøjle rejser sig, men Chaluppen er allerede forbi det røde Punkt og undgaar saaledes Katastrofen.

42.

For vort gamle Venskabs Skyld vil jeg tie.

Henry har grebet Charles i Struben med den ene Haand, med den anden river han Lommelygten fra ham og retter Lyset mod Charles's Ansigt, saaledes at man klart ser hans ag afmægtigt Raseri, Rædsel og Ondskab fortrukne Ansigt, han slipper ham derefter, lukker op for det elektriske Lys hvorved Kassebænkten klart oplyses og træder tæt hen imod Charles. Idet han peger hen mod Kortet paa Væggen siger han: Saavidt er det altsaa kommen med dig. Charles synker ned paa en Stol, Henry betragter ham en Stund med en mørk Mine, der derefter gaar over i Medynk. Rejs dig, siger han og gaa, for vort gamle Venskabs Skyld vil jeg tie. Charles vakler ud.

43.

Lidenskaberne's Raseri.

10. Charles Værelse. Værelset er halvmørkt, han selv sidder foran en Kamin og støtter Ansigtet i sine Hænder. Paa Kaminen et Lys hvis Skær falder ned over Charles. Han løfter Ansigtet hvis Træk er uldstændig fortrukne. Saa griber han en Avis, der er falden ned paa Gulvet og stirrer paa den med mørk Mine. Expositionen i Havnen. Det er efter Forklaring af Løjtnant Henry Fleron nu oplyst, at den forleden stedfundne Explosion af en af Minerne i Havnen skyldes et ulykkeligt Tilfælde, for hvilket ingen bærer Ansvar. Charles lader Avisen falde, hans Ansigt antager et grundende Udtryk, i hvilket man læser onde Hævnplaner.

44.

Den store Dag.

Det er den store Dag, Opfindelsen skal demonstreres. Paa Fortet er den Forberedelse. Man ser den store Række en Kæmpekanoner, som skal anvendes under Demonstrationen. Mandskabet er paa Benene. Chaluppen med de fremmede Honoratiorens ventes. Henry befinder sig i Fortchefens Nærhed. Fortchefen kaster spejder ud over Søen i en Kikkert. Man ser Baaden nærme sig og giver Ordre til Officererne som kommanderer Mandskabet. Der blæses til Parade.

45.

Et glimrende Skue udfolder sig.

Baadene lægger til og et glimrende Skue udfolder sig. Krigsministeren med sin Datter eskorteret af Generaler, Officerer med vajende Fjerbuske, civilklædte Herrer og Damer stige i Land paa Fortet. De modtages af Fortchefen og Officererne. Alle smiler de forventningsfulde til Henry, man foreviser Kæmpekanonerne.

46.

Foran Kæmpehjulet.

Charles har forladt den glimrende Forsamling og er alene gaaet ind i den store Maskinhall, hvor Opfindelsens Akkumulator med det store Svinghjul er opstillet. Han vandrer med et ondt skulende Udtryk i sit Ansigt rundt mellem Maskinerne.

47.

Skal det lykkes for ham?

Siger han, som fattede han en eller anden ond Beslutning. Hver Fiber i hans Ansigt er angrebet, som ruger han over noget bestemt.

48.

Sæt Maskinen igang.

Nu kommer hele Selskabet med Fortchefen, Krigsministeren og Henry i Spidsen ind i Maskinhallen. Charles ser hen et bestemt Sted paa Maskinen og hans Ansigt afspejler baade Uro og Angst. Ingen lægger Mærke til ham. Nu giver

Portcheffen et Tegn: Sæt Maskinen igang.

49.

Et frygteligt Øjeblik.

I samme Øjeblik som de store Maskiner sætter sig i Bevægelse, og Svinghjulet svinger rundt, styrter Charles frem, som vilde han forhindre eller afværge et eller andet. I samme Nu gribes han af Svinghjulet og hvirvles rundt. En forfærdelig Bestyrtelse opstaar. Maskineriet standses.

50.

Nemesis.

I Svinghjulets sidste langsomme Omdrejning ser man Charles forvredne Lege-

me og ligblege Ansigt.

51.

Dødens Skygge.

Charles ligger paa en Bæare udenfor paa Pladsen. Portcheffen staar alvorlig og tavs ved Sonnens Leje. Blanche iler hen og løfter hans Hovede op. Han aabner Øjnene, de søger Henry som knæler ned ved hans Side. Han smiler et lykkeligt personligt Smil til dem begge og dør.

52.

Kærlighedens Triumf.

I Henrys Stue. Han sidder sammen med sin Moder. Med et lykkeligt Smil betragter hun sin Søn. Døren gaar op og Blanche kommer ind. Hun kaster sig i Henrys Arme. Krigeministeren er ubemærket fulgt efter. Han tager Moderens Haand og de gaar begge hen til de Unge, og Ministeren hæfter Æreslegionens Kors paa den unge Officers Opslag. Moderen og Ministeren giver begge deres Velsignelse.

0 0 0 0